

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg vil gerne sige tak for den, jeg synes endda næsten overvældende positive modtagelse af regeringens redegørelse om et konvergensprogram. Jeg vil også gerne takke for debatten, for jeg synes, den stort set har været holdt på et godt niveau, selv om der jo aftegner sig nogle uenigheder mellem regeringen og oppositionen, som jeg nu skal prøve at kommentere.

Hr. Frank Jensen indledte sit indlæg med at oversætte ordet konvergens. Det vil jeg gerne anerkende, for vi er jo nødt til at prøve at finde et bedre dansk udtryk for at forklare, hvad det er, vi taler om, og jeg synes, det var en udmærket oversættelse at sige, at det drejer sig om, hvordan vi tilnærmer økonomierne i de enkelte EU-lande til hinanden i det fællesskab, vi er en del af.

Det drejer sig om at skabe nogle mere stabile økonomiske situationer, så vi kan bevæge os i retning af en mere sund økonomi og en bedre beskæftigelsessituation. De midler, som regeringen forestiller sig er nødvendige for at nå de mål, som er udtrykt i begrebet konvergenskriterierne, forsøger programmet at give en opskrift på.

Det er vigtigt – og jeg synes egentlig, det er rart – at vi for en gangs skyld er i en situation, hvor alle 8 partier i Folketinget er enige om målsætninger som lav inflation, sunde offentlige finanser og stabile valutaforhold som forudsætning for en lav rente. Det er ikke tit, at vi står med den type enighed; men det er måske ikke så mærkeligt her, for i virkeligheden er det jo bare udtryk for almindelig sund fornuft, og hvem skulle have noget imod almindelig sund fornuft?

Det er rigtigt, som flere ordførere har understreget, at konvergensprogrammet ikke er en forberedelse til deltagelse i tredje fase af ØMU'en. Regeringen respekterer fuldt ud Edinburgh-Afgørelsen og afstemningen den 18. maj i fjor, og jeg vil gerne anerkende, at man – som hr. Arne Melchior og hans parti – kan have en anden målsætning end det grundlag, Edinburgh-Afgørelsen har givet os. Men det var jo ikke det, der blev nævnt som et problem af hr. Arne Melchior.

Der har været lidt debat om, hvorvidt regeringen havde pligt til at fremlægge konvergensprogrammet, og Venstres ordfører, hr. Fogh Rasmussen, har henvist til et møde i Eco-

fin i 1990. Jeg har ikke checket, hvad der skete på det pågældende møde, men jeg skal sige, at der er intet i Traktaten, der pålægger den danske regering at fremlægge et konvergensprogram. Det tror jeg heller ikke der er nogen der er i tvivl om.

Men for at understrege, at det er en aldeles frivillig handling, som blev besluttet i september 1993 – for at være historisk korrekt i forbindelse med statsministerens åbningstale og åbningsdebatten – kan jeg sige, at der er ikke én i EU eller Ecofin, der har bedt den danske regering om at fremlægge et konvergensprogram. Det har overhovedet ikke været oppe på nogen som helst måde, at regeringen var nødt til at fremlægge konvergensprogrammet; vi har gjort det frivilligt på baggrund af den uro, der var på valutamarkedet. I forbindelse med EMS-systemets reelle sammenbrud i begyndelsen af august 1993 fandt vi, at det ville være en tillidsskabende foranstaltning – dels for den danske befolkning, men også for det internationale marked og det internationale samarbejde – at vi også her i Danmark udarbejdede et konvergensprogram, som vi kunne behandle.

Der er også sket en anden ting siden da, nemlig Maastricht-Traktatens ikrafttrædelse den 1. november 1993. Det vil sige, at vi i forbindelse hermed også skal vedtage generelle økonomiske retningslinjer, og det er sket i december 1993 i henhold til proceduren. Men det medfører også, at der nu skal være en fælles overvågning af, om de enkelte medlemslande lever op til de generelle økonomiske retningslinjer, som igen hænger sammen med konvergenskriterierne.

Derfor er det rigtigt – det har været nævnt fra forskellig side, og fru Anne Birgitte Lundholt stillede et konkret spørgsmål om det – at konvergensprogrammet indgår som en af de ting, man kan bruge, når man skal vurdere, om den danske regering lever op til disse økonomiske betingelser. Det er i forståelse medlemslandene imellem, at der sker en opdatering af konvergensprogrammerne, og som jeg forstod både hr. Arne Melchior og fru Anne Birgitte Lundholt, er der egentlig ikke nogen reel uenighed her. Det er klart, at målsætningerne er fastlagt, og dem vil vi bestræbe os på at nå med de midler, som vi nu har lagt frem i dette program. Vi vil selvfølgelig overvåge og følge, hvad der sker på arbejdsmarkeds- og skatte-